

Zprávy z farnosti

11/2011

Před měsícem jsme konstatovali, že podzim je už tady. Co říci k měsíci listopadu? Tma, plískanice, přicházející zima. Z čeho se můžeme radovat? Myslím, že bychom mohli vyjmenovat celou řadu věcí, jen se o to trochu snažit. Rád bych připomenul jednu skutečnost, kterou si prožíváme hned na začátku listopadu. Dotýká se to všech lidí, ať si to připouští nebo ne. Jedná se o naše zemřelé, ke kterým se jednou připojíme i my. Jde o podstatnou otázku našeho života. V životě může být všelicos jinak, ale smrt, ta je jistá. Mohou tyto myšlenky, zlepšit naši podzimní náladu? Jestli se na to podíváme očima křesťanské naděje ve vzkříšení, pak ano. Tento hlubší pohled, který je náročný, ale přináší pak vnitřní světlo, ze srdce přeji. Při návštěvě hřbitovů nezustaníme jen při zdobení hrobů a vzpomínek na naše drahé, ale otevřme se naději věčného blaženého života.

Požehnaný podzim přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2011

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

LISTOPAD

1. Za východní církve, aby rostlo poznání a uznání jejich úctyhodné tradice jako duchovního pokladu pro celou církev.
2. Aby africký kontinent nacházel v Kristu sílu kráčet cestou smíření a spravedlnosti.
3. Za odpuštění všech našich vin a dluhů, kdy jsme opomenuli nebo zanedbali naplňování tak závazného daru, jakým je přijetí a rozvíjení Božího života ve svátosti křtu, a to jak sami u sebe, tak vůči těm, za které neseme spoluodpovědnost.

texty byly převzaty z <http://www.modlitba.net/>

Nečekaný úspěch děčínských křesťanských fotbalistů

V sobotu 1. října 2011 proběhl v Litoměřicích tradiční, již 5. diecézní fotbalový turnaj, kterého se zúčastnili po několikaleté neúčasti opět také zástupci z obou děčínských farností – Jiří Skřivánek ml. (útok), Adam Musil (obrana), David Pflanzler (pravé křídlo a záloha), Oldřich Minář (brankář a kapitán), Martin Semrád (levé křídlo a záloha) a Bětka a Anička Skřivánkovy (obrana). Podmínkou účasti byla alespoň jedna zástupkyně něžného pohlaví v každém týmu. Původně měli ještě reprezentovat Lukáš, Vojta a Martin Bumbovi a Petr Koutný, ale z důvodu onemocnění a dovolené se nakonec nezúčastnili.

Prezentace proběhla přede mší svatou, která začala v 9 hodin v kostele Všech svatých na náměstí, poté se účastníci přemístili na hřiště u Masarykovy ZŠ (a u gymnázia). Vzhledem k množství týmů (celkem 11) se pořadatelé rozhodli vytvořit 2 skupiny a hrát jen 2 x 6 minut systémem každý s každým ve skupině s tím, že postupují první 2 týmy z každé skupiny. Začalo se asi v 11 hodin a hrálo se střídavě na velkém a menším hřišti. My jsme byli vylosováni do početnější skupiny „A“. Již v šatně po přestrojení se dalo poznat kdo se fotbalu věnuje více a kdo méně a pak i na hřišti při rozehrávání se. Někteří urostlí, trénovaní a starší hráči ve značkových dresech, speciální sportovní obuvi, štulpnách, s chrániči... dávali tušit, že naše neškodné přání dosáhnout 3. místa a tím dobře reprezentovat Děčín nebude vůbec snadné. Při poslední účasti zhruba před devíti lety jsme totiž skončili s pouhou jedinou výhrou kdesi na konci pořadí. Tentokrát se během roku někteří z nás scházeli celkem pravidelně a občas i s dalšími z děčínských farností v tělocvičně na „fotbálek“, a tak asi z toho plynulo naše „sebevědomí“ a myšlenky na ono vysněné 3. místo. Bylo jasné, že vzhledem ke všem těmto okolnostem, zejména krátká hrací doba, bude třeba od počátku co nejvíce útočit, abychom to byli právě my kdo dá první gól a tím se ujali vedení, které bychom buď ještě mohli zvýšit nebo případně jen udržovat, či v případě největší nouze jen „betonovat“. Hlavně tedy nepouštět soupeře moc k naší brance a hrát spíš na jeho půli či u středu. A to vše se nám nakonec také vyplatilo a ukázalo jako veledůležitá strategie.

Jako první nás čekal silný soupeř tým z Ústí n/L, odkud přijela dvě silná mužstva. Štěstím pro nás ovšem bylo, že mu dosud nedorazil jeden hráč a tak než se pořádně jeho hráči rozkoukali, tak dostali gól a po chvíli i druhý, což je očividně zaskočilo a začali tušit, že budou mít problém. Po přestávce jsme ještě vstřelili třetí gól a bylo definitivně rozhodnuto: 3:0. Toto vysoké vítězství bylo důležité pro posílení našeho sebevědomí do dalších bojů, neboť jsme v podstatě neměli zkušenost s takovou soutěží.

Poté nás čekal tým z Litoměřic. Tentokrát se ale karta obrátila a první gól jsme dostali my a měli jsme co do činění opět s opravdu silným soupeřem. (Jak se později ukázalo, skončil nakonec na 4. místě když v boji o 3. místo prohrál až na penalty!) I to prohrávání ale byla cenná zkušenost, protože jsme byli pod velkým tlakem, a museli jsme se snažit vyrovnat, což znamenalo intenzivně útočit, vydat ze sebe hodně sil a hlavně vstřelit alespoň vyrovnávací branku. A to se nám nakonec našťástí také podařilo. Výsledek utkání: 1:1.

Následovala další utkání (např. s Ml. Boleslaví a Turnovem), dvě z nich byla vítězná a to poslední, kdy už bylo jisté, že postupujeme skončilo bezbrankovou remízou. Po pěti utkáních jsme měli krásné skóre 8:1 a postupovali jsme ze skupiny z 1. místa. To bylo důležité, neboť nás čekal „slabší“ postupující z druhé skupiny „B“ - Porta Postoloprty a případné vítězství už nám zaručovalo splnit si náš ne-skromný cíl – 3. místo!

Tým Postoloprty se skládal, kromě jejich zkušeného brankáře pouze z romských hráčů, většinou menších postav. Tušili jsme už, že budou v osobních soubojích velice hbití a tudíž nebezpeční a také bylo jasné, že jsou kýmisi i trénováni. Jejich nevýhoda ale byla, že neměli vysoké hráče. Výjimku tvořil brankář a snad ještě jeden hráč, ale protože jich bylo víc, tak se střídali a tudíž jsme se rozhodly hrát hodně „vrchem“, tzn. nahrávat si většinou na hlavy. Tím by se oni tak často nedostávali k míči a zkrátka by ho neměli až tolik pod kontrolou. Hlavičkování mělo tedy být (a také i bylo) pro nás výhodou. Další naší výhodou mohlo být i to, že hráči z nás přece jenom měli respekt, což jsme v předchozích utkáních u soupeřů nezaznamenali. Spíš právě naopak! Ale jejich postup ze skupiny a úspěchy z předchozích ročníků jsme nesměli podceňovat. A dobře jsme udělali, neboť námi vstřelený jediný gól utkání byl skutečně vydřený a taky rozhodující. A to jsme měli ještě několikrát namále (např. bomba do břevna v rohu naší branky se prostě nedala chytit). Tímto vítězstvím jsme se dostali do sladkého, krásného a hlavně nečekaného finále!

Do finále tedy, které se hrálo po 16. hodině, stále v horkém slunečním počasí (celý den okolo 26 °C!), jsme šli po šesti utkáních s fantastickým skórem 9:1. Zde nás čekal další tým z Ústí n/L. Navíc se rozhodlo, že se bude hrát 2 x 8 minut. Vzhledem k tomu, že jsme neměli hráče na střídání, tak to bylo na naší hře znát, a to zejména v dalším poločase. Jenomže děčínští hráči, po zkušenostech z předchozích utkání, vyvíjeli od počátku neustálý tlak na branku soupeře, což se nám postupně vyplácelo a neustále si udržovali jedno - či dvougólový náskok. Závěr finále (asi 2 minuty) jsme nakonec dohrávali bez jednoho útočníka, kterého vyřadila křeč. Vítězstvím 4:2 jsme se stali vítězi, získali krásný pohár a diplomy a také nádherný pocit euforie, nadšení, pocit zadostiučinění a radosti. A také potvrzení zkušenosti, že i „malí mohou být velcí“, že volba strategie a taktiky je důležitá stejně jako tro-

cha toho sportovního štěstí, se kterým se obvykle nepočítá, na které se nespolehá, a také že v týmové hře je síla, a zkratka že máme v Děčíně dobrou partu šikovných fotbalistů, kteří prostě dokázali přivést z Litoměřic pohár za 1. místo v 5. diecézním fotbalovém turnaji za rok 2011.

O. Minář

Děčínský triumf Litoměřicích - Kdo je omyl?

Přijet jako outsider a odjet jako šampión. To už se v moderním sportu nenosí, kdo má peníze, má i tituly a vítězství. I v tom je turnaj v Litoměřicích výbornou záležitostí. Tady totiž neexistují sponzoři, bohatí hráči ani nenasytí sportovní agenti. Vyrovnanost soupeřů, jaká zde panovala tento rok, byla až neuvěřitelná – jediné zaváhání mohlo rozhodnout o postupu či vyřazení. I přesto všechno jsme tam přijeli zahrát si, nikdo od našeho týmu, a ani my sami, úspěch nečekal.

Ústí nad Labem přijelo s fotbalisty, kteří hrají za dorostence, Postoloprty jakbysmet. K ničemu jim to nebylo. My v týmu neměli ani jednoho fotbalistu, pouze David v minulosti hrál závodně. To ale nevadilo, protože v současnosti mnohdy podceňovaný týmový duch a chuť po vítězství jsou často mnohem silnější než jakékoliv kličky, parádičky a dokonalé střely. Soupeřům jsme za turnaj prakticky nic nedovolili, jen proto, že jsme se zodpovědně vraceli a bojovali jeden za druhého. A ani rádoby fanouškovské skandování mířené proti nám nás nevyvedlo z míry. Hráli jsme si svoje, soustředili se na naše výkony.

Odměnou nám snad bylo, když před semifinálovým zápasem přišel jeden z účastníků a považoval nás za fotbalisty, navíc pěkně zíral, když zjistil, že nikdo z nás fotbal nehraje. V našem týmu neexistoval vyčítavý pohled za špatnou nahrávku ani ostrá slova za nepovedenou střelu nebo ztrátu míče. S vědomím „hrajem dál“ jsme došli až do finále a turnaj ovládli. Snad to alespoň někomu ukázalo, že stačí dělat věci se zájmem a touhou něčeho dosáhnout. Krásně to bylo vidět v prvním a posledním zápase. V tom prvním padl šťastný gól po soupeřově špatné rozehrávce, David k němu přišel prakticky jako slepý k houslím. Ústecký hráč si hned od ostatních vyslechl, jakou to udělal kravinu. V posledním zápase (ke všemu ve finále) se něco podobného povedlo jednomu z nás, ale nenásledovala žádná sprcha, žádný vyčítavý pohled, hráli jsme dál.

Pro Píchnovice byl Děčín omyl, pro Ústí „stejně ten horší“, ale byl to omyl a ten horší, který to díky tvrdé práci dotáhl na vrchol. Díky zápalu a touze vyhrát si užil radostné chvíle po získání trofeje a následné oslavy cestou domů, které si tak trochu nechtěně protáhl, protože si nechal z nástupiště ujet vlak před nosem.

Na úspěchu se podíleli Olda Minář, Jirka Skřivánek, David Pflanzler, Martin Semrád, Adam Musil a Bětka s Aničkou Skřivánkovy.

Adam Musil

- Milý Bože, vsadila bych se, že je pro tebe dost těžké milovat všechny lidi na celém světě. Mně se to skoro nikdy nepodaří ani u nás doma, a jsme tam jen čtyři.
- „Byla bych ráda, kdyby mi můj manžel věnoval trochu víc pozornosti. Máte, prosím vás, nějaký parfém s názvem Vůně počítače?“

Žehnání zvířátek

Již potřetí se konalo v sobotu 8. 10. 2011 před naším kostelem „žehnání zvířátek“. Před 15:30 silně pršelo, ale jako zázrakem přesně na začátek akce pršet přestalo a dokonce vysvitlo i sluníčko.

Dostavilo se 6 koček, 4 psi, 1 morčátko a 1 rybička se svými „páníčky“ a „paničkami“. Bylo to milé a osvěžující setkání. Jedna černá kočička přišla očichat otce Františka, když četl úryvky z bible a druhá zase zatáhla svou „paničku“ do kostela, že se chce pomodlit. Další celou dobu seděla „páníčkovi“ za krkem, aby měla o všem dobrý přehled. Farní Micina byla zavřená v přepravce, ale vše pozorně sledovala a když se některá kočka přiblížila na „nedovolenou“ vzdálenost, dala svůj nesouhlas najevo výhrušným bručením a také výpadem proti dvířkům. Jiná kočička zase vystrkovala z přenosné tašky jenom svou hlavu s nádhernými očima, celou svou krásu přece nebude ukazovat všem! A bílá perská kočka se střídavě procházela se svým „páníčkem“ ve svých kšířečkách a střídavě se nechala nosit. Vlčák svým občasným zaštěkáním dal najevo, že on je tady ten největší, a jeho druhové se jen souhlasně dívali. Asi měli zákaz projevu. Morčátko jen popískovalo, nu, a rybička byla zticha. Každý podle své natury.

Na závěr dostala zvířátka i jejich „páníčkové a paničky“ požehnání. Ještě jsme si krátce popovídali a v dobré náladě jsme se rozešli. Těšíme se příště na setkání u sv. Františka.

M. J.

Okénko do knihovny

autor: „duchovní dcera“ kardinála Josefa Berana
název: Velká mše
z obsahu:

Prohlášení po slavnostním „Te Deum“ vykonaném, na žádost nově zvoleného presidenta Klementa Gottwalda (Praha 15. června 1948)

V okamžiku, kdy tento stát dostal novou hlavu, cítím ve svědomí povinnost vysloviti jasně tyto zásady:

1. Církev není institucí, která má organisovat politický souhlas nebo politický odpor.
2. Církev nemůže nikomu bránit, chce-li si vyžádat pro své činy Boží pomoc.
3. Se vši vážností však připomínám, že liturgickým úkonem tím církev nepřijímá světový názor směrů a hnutí, které odporují jejímu názoru.
4. Když církev ukazuje dobrou vůli a odhodlání vyjít vstříc lidem pro společné úsilí o vyřešení časných úkolů. Nemůže nikdy zradit své poslání, které ji nutí rozlišovati, co je Kristovo a co Kristovo není. Ve jménu tohoto poslání musí kárati zlo, padni, komu padni.
5. Vyzývám věřící lid, aby pevně stál za sv. Otcem, za svým arcibiskupem a kněžími. Z druhé strany však všem připomínám, že nelze vždy a v každém případě dáti podrobné a konkrétní pokyny; v křesťanech samých musí žít křesťanské vědomí

a svědomí, oni sami musí nésti osobní odpovědnost, která přísluší duchovní vyspělosti věřícího křesťana. Vzdělávejte se usilovně a intenzivněji než dosud v katolické nauce, v zásadách křesťanské sociální spravedlnosti. Sledujte projevy sv. Otce.

Modlete se za vlast a za království boží v slovanském světě! Usmířujte svou kajícínost Boží spravedlnost za veřejné odpady a hříchy! Pomoc naše ve jménu Páně!

V Praze dne 15. června 1948, Josef, arcibiskup

vybrala M. J.

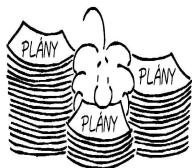
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 15. zasedání Farní rady ze dne 9. října 2011

O čem farní rada jednala? Prosim, čtete:

- **Promítání filmů**

Vždy 2. pátek v měsíci od 18:30 proběhne na faře promítání filmů. Paní Škodová připraví nabídku tří filmů, z ní se podle zájmu farníků vybere 1 titul, který se bude promítat. Filmy mohou být různých žánrů, např. s náboženskou tematikou, rodinný

nebo historický. Seznam titulů bude k dispozici v kostele.

- **Společné snídane**

Každou 1. neděli v měsíci bude opět dětská mše svatá. Po ní se sejdeme na faře na společné snídání. První se uskuteční 6. listopadu 2011. Doufáme, že účast bude hojná a že se společně pobavíme.

- **Křeslo pro hosta**

Otec František se zeptá pana Musila, jestli už zajistil účinkujícího pro pořad „Křeslo pro hosta.“

- **Výstava v kostele sv. Václava v Rozbělesích**

Pan Vavříčka informoval farní radu o probíhající výstavě. Ve spolupráci s naší farností a Institutem pro památky a kulturu, uspořádal Zámek Děčín p. o. v kostele sv. Václava v Rozbělesích výstavu **KOSTEL365.cz**. Za pět dní ji shlédly na dvě stovky návštěvníků. Na účet farnosti se vybralo 8 253 Kč. Návštěvníci měli možnost zakoupit si pamětní kovaný hřeb ze zřícené klenby kostela. Finance jsou drobným příspěvkem na opravy děčínské památky.

Velké poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří pomohli s úklidem kostela od holubího znečištění, Iniciativě pro děčínský zámek za uspořádání brigády a partnerským firmám, které zajistily likvidaci odpadu a potřebné opravy (Juros z Ústí nad Labem, z Děčina Dokom Final, Tegos, Valdemar Grešík a další).

Od 5. do 30. října 2011 je výstava v podobě rozšířeného příběhu rozběleského sv. Václava k vidění na děčínském zámku.

• Kostel v Javorech

Byla uzavřena dohoda s obcí Malšovice o pronájmu kostela na 10 let. Část peněz na údržbu poskytne ministerstvo financí.

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 13. listopadu 2011 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	místopředseda
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Otto Chmelík	člen
Antonín Musil	člen
Jaroslava Škodová	člen
Miloš Vavříčka	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2011	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 108 Kč	2 060 Kč	1 909 Kč	Na katolické školy
Únor	6 945 Kč	1 555 Kč	2 804 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	6 106 Kč	2 533 Kč	2 162 Kč	Na pojištění
Duben	7 885 Kč	1 212 Kč	0 Kč	
Květen	6 584 Kč	1 911 Kč	0 Kč	
Červen	6 167 Kč	1 234 Kč	1 685 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 668 Kč	1 405 Kč	0 Kč	
Srpen	5 544 Kč	1 148 Kč	7 000 Kč	Na Trmice
Září	9 164 Kč	2 622 Kč	1 445 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	62 171 Kč	15 680 Kč	17 005 Kč	

- Žena, která už překročila třicítku, se modlí: „Pane, nikdy jsem tě neprosila o nic pro sebe. Dobře to víš, a tak s tím ani teď nechci začínat. Ale moc tě prosím: daruj mé matce zetě!“

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2011	6. listopadu	4. prosince
-----------------	---------------------	-------------

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:08	17:08	19:08	21:08
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Slavnost všech svatých** – 1. listopadu 2011 - Slavnost všech svatých, mše svatá u nás bude v 18:00.
- ☞ **Památka věrných zemřelých** – 2. listopadu 2011 - Památka věrných zemřelých (Dušičky). Mše svaté u nás budou v 7:00 a 18:00, v Jílovém v 16:45.
- ☞ **Setkání na hřbitovech** – 2. listopadu 2011 - Děčín: Škrabky v 15:00 u hlavního kříže, Folknáře v 15:00 u kříže. Jílové: U kříže v 16:00.
- ☞ **Ekumenické setkání** – 6. listopadu 2011 v 17:00 se na Mariánské louce pod děčínským zámekem uskuteční ekumenické setkání církví.
- ☞ **Víkend pro ženy - dámská jízda** – Centrum pro rodinu pořádá Víkend pro ženy, který se uskuteční v kongregaci Dcer Božské Lásky v Jiřetíně pod Jedlovou ve dnech 11. až 13. listopadu 2011 pod názvem „*Manželství a morální kompromisy*“. Přednášející ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, Th.D. je ženatý otec čtyř dětí, přednáší na katedře etiky a spirituální teologie na katolické teologické fakultě. Bude prostor pro besedu, dotazy, skupinovou práci, osobní rozhovory, výlet do krásné přírody i večerní příjemné posezení.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Biblický koutek

56. část

Upřchnout z Říma. Vypráví se, že když Petr utíkal z Říma, potkal cestou Ježíše. Zeptal se ho: „Mistře, kam kráčíš?“ Ježíš mu odpověděl: „Jdu do Říma, abych ze-

mřel namísto tebe.“ Petr si tehdy dodal odvahy a vrátil se zpět do Říma, kde podstoupil mučednickou smrt.

Mučedník. Slovo „mučedník“ pochází z řečtiny (martyr) a znamená v překladu „svědek“. Svědek je ten, kdo vlastním životem a svými skutky vydává svědectví o lásce, která ho pojí k Bohu. V našem jazyce je toto slovo spojeno s prolitou krví a odkazuje na násilnou smrt věřících.

Pavel. Když byl Petr ukřižován, byl Pavel pravděpodobně ještě hodně daleko od Říma, v některém z církevních sborů, které založil. Když obdržel zprávu o Petrově smrti, hned se vydal na cestu do Říma, aby potěšil věřící Římany. Při této službě byl však znovu uvězněn a posléze odsouzen k smrti.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Přečtené knihy

Máte doma náboženské knihy, které nechcete vyhazovat a rádi byste je nabídli lidem, které by mohly povzbudit, pomoci nebo jim jen udělat radost? Internetový antikvariát PŘEČTENÉ-KNIHY specializovaný na náboženskou literaturu přijímá knihy a prostřednictvím internetového obchodu je nabídne...

A – můžete nám knihy darovat a stát se tak členy klubu antikvariátu, a získat výhody členství.

B – knihy přijímáme do komise – peníze za knihy získáte po prodeji.

Knihy nám můžete přivést, poslat, po dohodě si pro knihy přijedeme.

Oslovila Vás knížka, kterou vám půjčil/a kamarád/ka a chcete ji zařadit mezi kneloty Vaší knihovny a v knihkupectví ji už nemají? Možná ji najdete u nás!

Antikvariát naleznete na adrese: www.prectene-knihy.cz, kontakt: Josef Míček tel.: 732 261 067, email: micek.j@centrum.cz

Životní ponaučení

Chvilí jsem se rozmýšlel se zařazením tohoto příspěvku. Po Internetu „chodí“ spousta podivností, smyšlenek, na které někteří lidé snadno naletí. Ale po přečtení si myslím, že neuveřejnit následující myšlenky by bylo docela škoda. Třeba vás nějaká v dobrém osloví...

R. S.

Napsala devadesátiletá Regina Brett, z Plain Dealer v Clevelendu, stát Ohio, USA: „Na oslavu stárnutí jsem jednou napsala 45 ponaučení, které mi uštedřil život. Je to nejžádanější novinový sloupek ze všech, které jsem kdy napsala. Můj měřič ujetých km se v srpnu překulil přes 90, tak tady je ten sloupek ještě jednou:“

☞ Život není spravedlivý, ale je pořád dobrý.

☞ Když jsi na pochybách nebo v nejistotě, učiň jenom další krůček.

☞ Život je příliš krátký na to, abychom marnili čas nenávisť ke komukoliv.

☞ Vyplat' svoje kreditní karty každý měsíc.

- ☞ Tvoje práce se o tebe nepostará, když budeš nemocen. Tvoji přátelé a rodiče ano. Udržuj s nimi kontakt.
- ☞ Nemusíš vyhrát každý spor. Souhlas s nesouhlasem.
- ☞ Plač s někým. Je to mnohem hojivější, nežli pláč o samotě.
- ☞ Je v pořádku dostat vztek na Boha. On to vezme.
- ☞ Začni šetřit na důchod od první výplaty.
- ☞ Když přijde na čokoládu, odpor je marný.
- ☞ Usmíř se s minulostí. Tak ti nebude kazit přítomnost.
- ☞ Je v pořádku dovolit svým dětem, aby tě viděly plakat.
- ☞ Naporovnávej svůj život s jinými. Nemáš představu o tom, čím vším museli projít.
- ☞ Jestliže vztah musí být tajný, neměli byste v něm být.
- ☞ Vše se může změnit během mrknutí oka. Ale nebojte se, Bůh nikdy nemrká.

(pokračování příště)

Internet...

Dětská víra, lidová zbožnost...

... Různé domácí oltáříky, škapulíře, svaté obrázky apod. opravdu nemusím. K Mariánské úctě jsem přes upřímnou snahu jaksi nedorostl. Zvlášť poté, co mi umřela máma, jsem se opravdu snažil navázat k P. Marii blízký vztah a opak byl výsledkem. Jak moc jsem na vině já, a jak to ovlivnily kýčovitě obrazy Matky Boží z různých zjevení a výlevy jejích ctitelů?

Velmi cenným člověkem v mém životě byla jedna stará paní, která pro mne znamenala víc než vlastní babička. Měla vychozených jen 5 tříd základní školy, ale byla velmi moudrá a měla hlubokou, prostou víru. Růženec se modlila celé dny, zvláště v posledních letech svého života, kdy už nemohla chodit a byla skoro slepá (zemřela v 99 letech). Různých „svatých předmětů“ měla plný byt a s radostí mě jimi obdarovávala. Dodnes je mám schované, byť z nich nedělám domácí výstavku. Když jsem s ní někdy seděl a poslouchal, vnímal jsem neuvěřitelný pokoj, který z ní vyzařoval. Na sklonku života mi často říkala „Já už chci domů (do Božího království)“. Při setkání s ní jsem jasně vnímal, jak to Ježíš s tou dětskou vírou myslel. V těch chvílích jsem Boží blízkost cítil víc, než při adoraci v kostele.

Nikdy mi nevadily jiné projevy zbožnosti. To co mi vadilo, byli jejich horliví propagátoři, kteří se mě všemi prostředky snažili obrátit na tu „jedinou a pravou víru“, případně nade mnou ohrnovali nos. Snažím se, abych v tom nebyl jako oni. Nejsm si ale jistý, jak moc se mi to daří.

Z. M.

Co je to růženec

Modlitba růžence v sobě obsahuje stále se opakující volání po Mariině přimluvě; zahrnuje v sobě všechnu bídu doléhající na člověka a obsahuje rozjímání a přemítání o jejím životě, který byl naplněný Bohem. Toto rozjímání je zaměřeno na život Kristův.

podle R. Guardiniho z knížky „O modlitbě“, str. 221-227

Co to je růženec

Růženec je především modlitba rozjímavá, niterná. Je to modlitba kristologická, směřuje ke Kristu, který je ve středu růžence, a tedy i ve středu rozjímání. Podkladem růžence je uvažování o událostech z jeho života. Nejde tedy o jednotlivá slova zdrávasů, ale o události z života Ježíšova.

Je k tomu ale potřeba šňůrky s růžencovými zrnky? A nejsou zde slova zbytečná? A růženec je modlitba pro ty (či pro ty chvíle), které by „rušilo“ absolutní ticho. Slova zdrávasu se stávají jakýmsi řečištěm, kterým plyne proud myšlenek, stávají se pomůckou k lepšímu soustředění. Jsou jako břeh, na který naše prchavé myšlenky narážejí a vracejí se zpět do řečiště. Šňůra růžence a její zrnka jsou k tomu, aby nás vedly. (Naše víra, str. 233-234)

Vznik růžence

Modlitba růžence má svůj kořen v modlitbě žalmů. Křesťané hned od počátku přejali žalmy jako podklad pro svou modlitbu. V žalmech totiž každý člověk snadno poznává Boha, jako svého nejvyššího dobrodince a spasitele, ke kterému je možno se obracet s díky a od něhož se může s důvěrou žádat milost, pomoc, milosrdensví a odpuštění hříchů.

Zvláště poustevníci a řeholníci se hojně modlili žalmy. V jejich společenství se každý zavázal alespoň jednou týdně pomodlit se nad všemi 150-ti žalmy. Časem se vžilo, že se ke každému žalmu přidávalo jedno tajemství z Ježíšova života. Tak vznikl soubor 150-ti tajemství k jednotlivým žalmům. Protože ale někteří bratři neuměli číst, vyvinul se časem zvyk modlit se místo 150-ti žalmů 150 „otčenášů“ a „zdrávasů“. Tato modlitba se prokládala velebením Nejsvětější Trojice ve zvolání: „Sláva Otci...“. Později se počet tajemství snížil na patnáct, takže bylo možné se je naučit nazpaměť. Křesťanská víra začala později nahlížet na tajemství Ježíšova života Mariiným pohledem, tedy pohledem té, která Boha plně přijala do svého života, jeho slovo slyšela, uchovávala ho ve svém srdci a zachovávala ho (srv. Lk 2, 51; 11, 28). Růženec tak lidem připomíná, z pohledu lidí, nejvýznamnější Boží činy.

Růženec by neměl být samoúčelnou modlitbou, ale modlitbou, která křesťana učí, podněcuje a pomáhá se otevřít Bohu a jen na Něm založit osobní život a naději. Toto vše je zvláště zřejmé ze závěrečné modlitby v růženci: „Bože, Tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu; dej nám, prosíme, abychom na přímluvu Panny Marie podle těchto tajemství žili a dosáhli toho, co slibují. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.“ (Podle prof. Dr. L. Rupčiče: Zprávy z Medžugorje, č. 10-94)

Mariiny vzpomínky

Maria žije s očima upřenýma na Krista a každé jeho slovo je pro ni pokladem: Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom (Lk 2, 19; srov. 2, 51). Vzpomínky na Ježíše, pevně vtisknuté do jejího ducha, ji provázely za všech okolností, když ve své mysli znovu prožívala rozličné okamžiky svého života po Synově boku. Právě tyto vzpomínky jsou v jistém smyslu podstatou „růžence“, který Maria během dnů svého pozemského života neustále recitovala.

Také nyní, uprostřed radostných zpěvů v nebeském Jeruzalémě, je příčina jejich důků a její chvály stejná. Právě ona inspiruje její mateřskou péči o putující církev, ve které Maria – šířitelka evangelia – „děj“ svého vyprávění dále rozvíjí. Maria věřícím stále znovu a znovu předkládá „tajemství“ svého Syna s přáním, aby je kontemplovali, a Kristova tajemství tak mohla prokázat veškerou svoji spasitelnou moc. Křesťanské společenství se modlitbou růžence vlastně sladuje se vzpomínkami a pohledem Mariiným. (Apoštolský list o růženci, 11)

Katechismus o růženci

§2678 - Vznik růžence

Sřtedověká zbožnost Západu vyvinula modlitbu růžence, která lidu nahrazovala modlitbu hodin. Na Východě zůstala litaniová forma Akathisu a Paraklize bližší chórovým modlitbám byzantských církví, zatímco arménská, koptská a syrská tradice dávaly přednost lidovým hymnům a chvalozpěvům ke cti Matky Boží. Avšak ve Zdravas, Maria, v Theotokii, v hymnech svatého Efréma nebo svatého Řehoře z Nareku zůstává tradice modlitby v zásadě tatáž.

§1674 - Formy zbožnosti

Kromě obřadů svátostí a svátostin musí katecheze brát v úvahu i různé formy zbožnosti věřících a lidových pobožností. Náboženské cítění křesťanského lidu si našlo v každé době své projevy v různých formách zbožnosti, které obklopují svátostný život církve, jako např. uctívání ostatků, návštěvy svatých, poutí, procesí, křížová cesta, náboženské tance, růžence, medailky atd.

<http://www.maria.cz/Modlitba/Co-je-to-ruzenec>

Pozn.: V naší farnosti jsou zapojeni někteří farníci do tzv. Živého růžence. Pokud máte zájem, můžete se také přidat. Více na našich farních stránkách: http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/Cz_136.htm#2011

„Trident“ pod párou

Kolik je dnes u nás krásných nádraží! Smiřice, Červený Kostelec, Nové Město nad Metují – radost pohledět! Ovšem nádraží v Hodkovicích nad Mohelkou je trvalou památkou páry na železnici. Jeho černé kameny připomínají dusivý kouř, požáry lesů a uhlíky v oku cestujícího. Tu dobu též připomínají „pomníčky“ starých lokomotiv na mnoha nádražích světa. Někdy vzácné exempláře: Cornwall, Trident, Montana. Téměř 90 % energie vrhaly do větru. Dnes už tratím vládnou jinačí mašiny, vagony a pohodlí.

Čas od času však jezdívá parní vlak se starožitným vybavením i obsluhou českou krajinou, zahalen oblaky kouře. To pro radost staromilců a dětí. Leč i oni chápou, že se to nedá vrátit zpět o staletí. Jen staromilci v církvi stále usilují o návrat staletí zpátky, k Tridentu. K latinské mši zády k lidu, k přísným předpisům pro každé gesto i krok.

Lidé za to nemohou; utkají před kněžími – improvizanty na „pevnou půdu pod nohama“. Mohou za to i teologové a jejich zastydlá věrouka. Jejich strach, lenost

a neochota jít na hlubinu. „Vynářet věci nové“ a neomezovat se pohodlně pouze na ty staré. Plnou parou – kam???

Každé přirovnání kulhá. Vymyslete příhodnější...

Jan Rybář

Benediktinský kříž

Dobrý den, obracím se na vás s jedním dotazem. Chtěla bych do svého bytčku nad vchodové dveře pověsit kříž svatého Benedikta. Je to kříž s nějakým nápisem proti zlému duchu. Nemáte o tom nějaké informace?

dotaz dořlý na adresu redakce vira.cz

Je dobré, že si chcete takový kříž domů pověsit. Důležité ale také je, aby „nápis proti zlému duchu“ nezůstal jen na kříži, ale aby byl stále přítomný i ve Vašem srdci!

Ochranu proti zlu totiž získáváme tím, že do svého srdce stále zveme Krista - přemožitele zla, že se snažíme žít v jeho blízkosti, že se modlíme, čteme Boží slovo, že hledáme Boží plán pro svůj život a snažíme se jej naplnovat. To je to, co nás chrání, to je to, čeho se zlý duch bojí. Kříž na stěně je pak jen jednou z dobrých pomůcek, jak na Krista - přemožitele zla a průvodce k naplněnému životu nezapomínat.

Kříž sv. Benedikta

Také benediktinský kříž, Benediktův kříž, benediktinská medaile, benediktinský medailon...

Kříž sv. Benedikta je řádovým odznakem benediktinů. Kříž obsahuje Benediktovo zažehnávání. Jde o ozdobný řecký kříž umístěný v oválu.

- ☞ Mezi rameny kříže jsou písmena **CSPB** = Crux Sancti Patris Benedicti, tj. kříž otce Benedikta.
- ☞ Na svislém břevnu kříže jsou písmena **CSSML** = Crux Sancta Sit Mihi Lux, tj. Kříž svatý ať je mým světlem.
- ☞ Na příčném břevnu jsou písmena **NDSMD** = Non Draco Sit Mihi Dux, tj. drak (ďábel) ať mi není vůdcem.
- ☞ Nahoře uprostřed se někdy nachází slovo **PAX** (tj. pokoj), nebo **IHS** = Iesus Hominum Salvator (tj. Ježíš Spasitel člověka).
- ☞ Na oválném pásu kolem kříže je dále umístěno čtrnáct písmen **VRSNSMVMQLIVB** = Vade Retro Satana Numquam Suade Mihi Vana Sunt Mala Quae Libas Ipse Venena Bibas, tj. Odstup satane, už mě nikdy nesváděj, tvé sliby jsou jen klam, svůj jed si vypij sám!

Motiv benediktinského kříže se stal tradičním symbolem benediktinských klášterů a jejich kostelů.

podle www.vira.cz vybral R.S.

Pro volné chvíle

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

8	2	7	4	6	5	3	1	9
4	3	9	1	7	8	5	2	6
1	6	5	3	2	9	7	8	4
6	1	4	5	8	7	9	3	2
9	7	3	2	1	6	8	4	5
2	5	8	9	4	3	6	7	1
3	4	6	7	9	1	2	5	8
7	8	1	6	5	2	4	9	3
5	9	2	8	3	4	1	6	7

Nové zadání:

	1					3		
	6	5		7		4		
		3	6		9			
				6	4			
	5		3	2	8	1		
		7						
9		6			5	8		
3							2	4
						3	9	

- Tázali se jednoho duchovního, jakou nejnepříjemnější příhodu během své kazatelské činnosti zažil. „To bylo tak. Právě jsem začal, když tu přišla jakási stará dáma s přísným výrazem a sedla si těsně pod kazatelnu. Otevřela kabelku, sešroubovala dohromady naslouchátko a přiložila je k uchu. Neuplynulo ještě ani deset minut, když je náhle odložila, díly pomalu rozšroubovala, pečlivě je uložila zpět do kabelky a po celý zbytek kázání zůstala klidně sedět.“

TOP 30 uplynulého desetiletí podle ČSFD

1. Gran Torino (2008) 2. Město bohů (2002) 3. Počátek (2010) 4. Pán prstenů: Společenstvo prstenu (2001) 5. Temný rytíř (2008) 6. Pán prstenů: Návrat krále (2003) 7. Čistá duše (2001) 8. Bourneovo ultimátum (2007) 9. Pianista (2002) 10. Dokonalý trik (2006) 11. Hotel Rwanda (2004) 12. Million Dollar Baby (2004) 13. Americký gangster (2007) 14. Osudový dotek (2004) 15. Cesta do fantazie (2001)	16. Shrek (2001) 17. Star Wars: Epizoda III - Pomsta Sithů (2005) 18. Láska nebeská (2003) 19. Jak vycvičit draka (2010) 20. Nae meori sogui jiu-gae (2004) 21. Pán prstenů: Dvě věže (2002) 22. Věčný svit neposkvrněné mysli (2004) 23. The Cove (2009) 24. Donnie Darko (2001) 25. Zlo mezi námi (2003) 26. Útěk do divočiny (2007) 27. Ip Man (2008) 28. Amélie z Montmartru (2001) 29. Fimfárum Jana Wericha (2002) 30. Černý jestřáb sestřelen (2001)

ČSFD

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
17. 11. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 16
15. 12. 2011	Krupka	František		Vánoční besídka

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1. 11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
20. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
13. 11. Den Bible
17. 11. Mezinárodní den studentstva

Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek 6. 11. Mons. Herbst 7. 11. Mons. Graubner 14. 11. Mons. Esterka 22. 11. Mons. Baxant	- svátek - jmenován titul. biskupem (1992) - svátek - narození (1943) - převzetí arcidiecéze (1992) - narození (1935) - biskupské svěcení (2008)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 ^{+/++/} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:00	^{+/++/}
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:00	^{+/++/}
Pátek		17:00	^{+/++/}
Sobota		17:00	Bynov ^{*/**/}

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

^{++/} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00**

^{**/} Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 11. 2011, před 1. neděli v prosinci ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)